

Groothof kan met mimiek elke rol spelen

Jeugdtheater De tuinen van de herinnering, door Beer. Vanaf 9 jaar. Gezien 7/11, Krakeling Amsterdam, Tournee t/m 5/5.
www.stipproducties.nl

●●●●○

Door ELISABETH HEIJKOOP

Michel haat clowns meer dan het kussen van zijn besnorde tantes. Niet om de rode neus en de flapschoenen, maar omdat zijn eigen vader hobbyclown is. Zelfs onder zijn gewone kleren draagt hij een clownspak. Vernederend, vindt Michel. Voor hem en zijn moeder, maar vooral voor vader zelf. Waarom verlaagt hij zich zo?

René Groothof bewerkte de roman *De tuinen van de herinnering* (Effroyables jardins, 2000), van de Fransman Michel Quint tot een voorstelling voor de jeugd. Hij speelt zelf alle rollen. Dankzij zijn mimiek en grenzenloze voorraad stemmetjes ga je helemaal mee in de persoonswisselingen. Moeiteloos schakelt Groothof van Michel naar zijn oom Gaston, naar diens vrouw Nicole. Daarbij maakt alleen de stand van zijn alpinopet het verschil.

Groothof vertelt: in de Tweede Wereldoorlog zijn Michels vader en zijn broer Gaston na een verzetsoverval opgepakt door de Duitsers. Ze werden in een diepe put gegooid en waren overgeleverd aan een Duitse bewaker. Een wonderlijke man die later clown blijkt te zijn. En vanaf dat moment speelt Michels vader de clown.

Als Michel dit verhaal heeft gehoord van oom Gaston snapt hij eindelijk zijn vader en diens hobby. De clown, die hij vroeger verafschuwde, wordt een bron van trots.

Groothof is een aanstekelijke, verteller. Dat heeft hij al veel vaker laten zien, bijvoorbeeld in het muziektheaterstuk *Meneer Ibrahim en de bloemen van de Koran*. Een uur lang speelt en vertelt hij, zonder dat het een seconde verveelt. Dat is knap in een statisch decor: een peron met stationsklok, oranje prullenbak en wat stoelen. Als hij de bewaker gestalte geeft, toont hij nog een kwaliteit: hij is een geweldige mimespeler. Hij jongleert met zijn brood en zet de loop van zijn geweer aan zijn mond. Het is alsof je de boterhammen werkelijk door de lucht ziet vliegen, en of hij echt de trekker gaat overhalen.

Of kinderen van negen jaar inslaat zijn thema's als loyaliteit, vriendschap en de essentie van het leven mee te krijgen is de vraag. Maar is dat belangrijk? Ze krijgen hoe dan ook een prachtige voorstelling te zien met een persoonlijk, klein verhaal over de Tweede Wereldoorlog.